

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน โรงพยาบาลนามน โทร. ๐๔๓-๘๖๗๐๕๖ ต่อ๑๑๒
ที่ กส ๐๐๓๒.๓๐๕ / ๑๑๙ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการสอบสวนการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนามน

ความเป็นมา ทีมสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว (SRRT) นามน ได้รับแจ้งจากแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลนามน ผ่านทางโทรศัพท์ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๒๑.๓๒ น. ว่าได้เกิดเหตุรถยนต์พลิกคว่ำ ช่วงหลักกิโลเมตรที่ ๓ - ๔ บนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๓๖ (โนนเที่ยง - ยอดแกง) ตำบลยอดแกง อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตรวม ๑๒ ราย จึงได้ดำเนินการสอบสวนการบาดเจ็บในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๐๐ น. ร่วมกับโรงพยาบาลนามน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบาดวิทยาเชิงพรรณนาของการบาดเจ็บและเสียชีวิต เพื่อหาสาเหตุ ปัจจัยในการสนับสนุนการป้องกันและควบคุมการบาดเจ็บจากการจราจรในที่เกิดอุบัติเหตุครั้งนี้

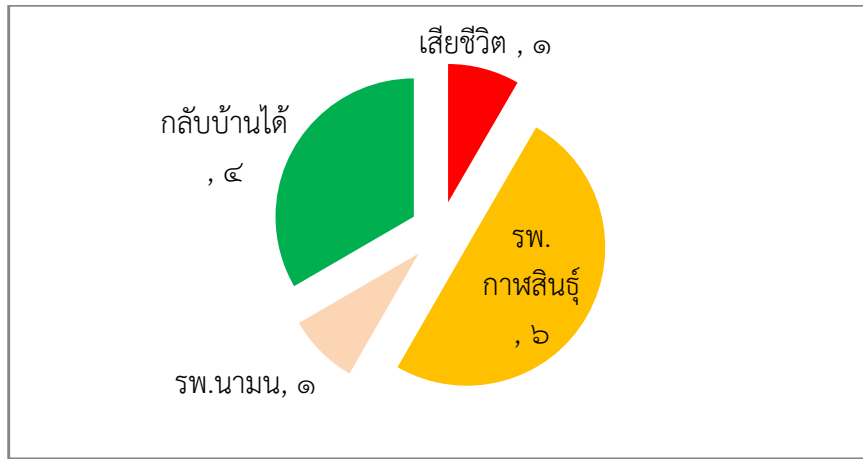
ผลการสอบสวนโรค จากการรวบรวมข้อมูลการเกิดเหตุครั้งนี้ พบว่า ก่อนเกิดเหตุรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๑ กม ๗๒๕๕ ได้ออกเดินทางจากบ้านเลขที่ ๑๔๕ หมู่ที่ ๗ ตำบลนามน อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ ในวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๓๐ น. โดยมีคนในรถ ๑๒ คน (รวมคนขับ) เพื่อไปเที่ยวงานจิวที่อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เมื่อเดินทางไปถึงบ้านหนองผ้ออ้อม ตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จจึงได้รับโทรศัพท์ของเพื่อนอีกหนึ่งกลุ่ม จำนวน ๕ คน ที่มารออยู่ที่หมู่ ๗ ตำบลนามน จึงได้กลับรถเพื่อมารับ เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุ ช่วงหลักกิโลเมตรที่ ๓ - ๔ เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๓๖ เขตตำบลยอดแกง อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ เวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. จากการสอบสวนผู้ประสบภัยที่ไม่สลบและจดจำเหตุการณ์ได้ ให้ข้อมูลว่า “เมื่อมาถึงบริเวณที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นทางโค้งที่มีชอย เป็นสามแยกตรงจุดทางโค้ง และมีบิมน้ำมัน ซึ่งค่อนข้างมืด มีรถจักรยานยนต์สีดำ ไม่ทราบเลขทะเบียน ไม่มีสัญญาณไฟได้เลี้ยวตัดหน้ารถของตนเพื่อเข้าชอยหมู่บ้านยอดแกง ตนเองตกใจเมื่อเห็นรถในระยะกระชั้นชิด จึงตะโตนเรียกชื่อคนขับ “พีโจ” จากนั้นรถก็เลี้ยวเพื่อหักหลบรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวข้ามไปอีกฝั่ง เป็นเหตุให้รถพลิกคว่ำและพุ่งลงคลองข้างถนน” โดยมีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะประชากรของผู้บาดเจ็บและผู้เสียชีวิต

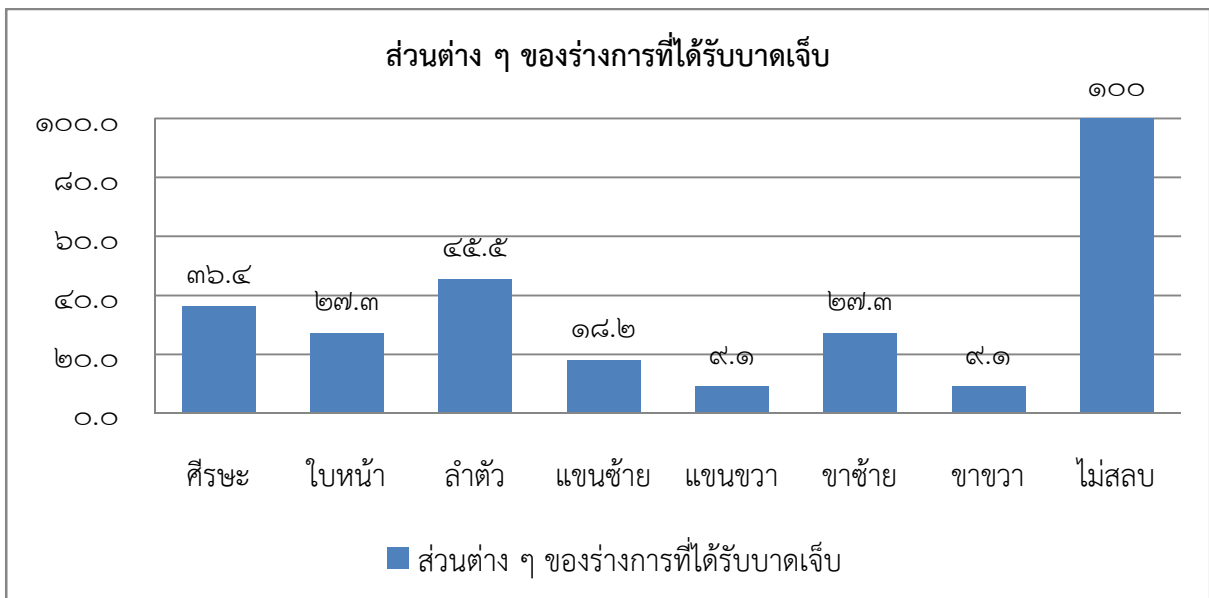
จากการสอบสวนเหตุการณ์ครั้งนี้ พบผู้ประสบเหตุทั้งหมด ๑๒ ราย โดยมีผู้เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ ๑ ราย เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลนามน ๑๑ ราย โดยได้รับการส่งต่อไปรักษาที่โรงพยาบาลกาฬสินธุ์ ๖ ราย รับไว้รักษาที่โรงพยาบาลนามน ๑ ราย และอีก ๔ ราย บาดเจ็บเล็กน้อยจึงกลับบ้านได้ (ภาพที่ ๑)

ผลการติดตามข้อมูลการบาดเจ็บและเสียชีวิตในอุบัติเหตุครั้งนี้ พบว่า ผู้บาดเจ็บมีจำนวน ๑๑ ราย เป็นชาย ๖ ราย เป็นหญิง ๕ ราย มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๐ ปี อายุเฉลี่ย ๑๗.๔๕ ปี ส่วนผู้เสียชีวิตเป็นเพศชาย อายุ ๑๔ ปี มีอาการหมดสติ ไม่รู้สึกตัว และเลือดไหลออกจากปากตลอดเวลา จากการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการบาดเจ็บตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับบาดเจ็บมากกว่าหนึ่งในส่วนในร่างกาย โดยได้รับบาดเจ็บมาบริเวณลำตัว ศีรษะ ขาซ้าย ใบหน้า แขนซ้าย แขนขวา และขาขวา ตามลำดับ โดยผู้บาดเจ็บไม่สลบและจดจำเหตุการณ์ได้ทุกคน (ภาพที่ ๒) เหตุการณ์ครั้งนี้ถือว่าเป็นอุบัติเหตุที่มีความรุนแรง ทั้งจากสภาพรถยนต์และการบาดเจ็บ โดยมีการระบุตำแหน่งที่นั่งได้อย่างชัดเจน ดังภาพที่ ๓

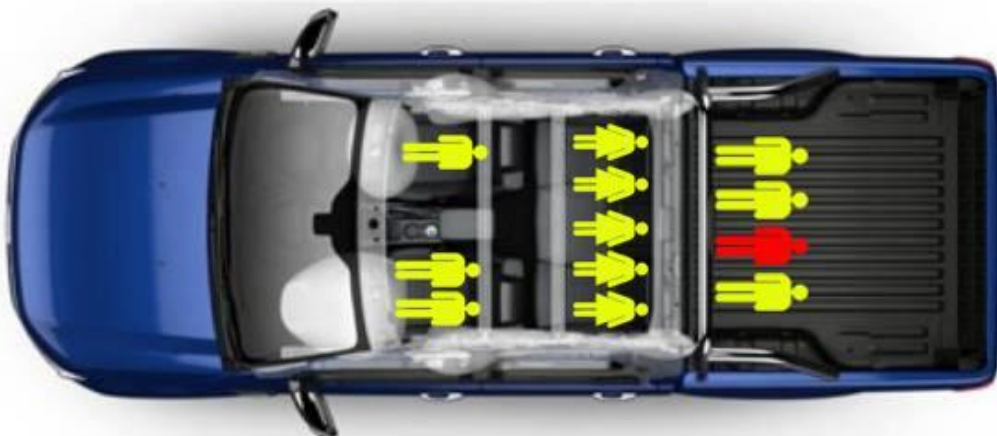
ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....

ภาพที่ ๑ ผู้บาดเจ็บและผู้เสียชีวิต

ภาพที่ ๒ ร้อยละของการบาดเจ็บจำแนกตามอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายของผู้ประสบเหตุ

ภาพที่ ๓ ตำแหน่งที่นั่งในรถยนต์ก่อนเกิดเหตุ

พฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่ยานพาหนะ

จากการสัมภาษณ์ผู้ประสบเหตุเล่าว่า “พฤติกรรมของคนขับรถปกติ ไม่มีลักษณะของการมีเมมา ตึ่มสุรา หรือสูบบุหรี่ การใช้ความเร็วของรถปกติ ขับไม่นานหวาดเสียว แต่ผู้ขับเพิ่งกลับมาจากทำงานต่างถิ่น ได้ประมาณ ๔ – ๕ วัน โดยปกติไม่ได้จับกลุ่มหรือเดินทางร่วมกันบ่อย ๆ แต่วันเกิดเหตุเป็นการนัดเพื่อไปเที่ยวงานजूที่อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผู้ขับรถเป็นเพียงคนเดียวที่คาดเข็มขัดนิรภัย ส่วนคนอื่น ๆ ไม่ได้คาดเข็มขัดนิรภัย เนื่องจากนั่งอัดแน่นในรถ เมื่อตอนมองเห็นรถจักรยานยนต์ที่เลี้ยวตัดหน้า จึงตกใจและตะโดนเรียกคนขับ “อ้ายใจ” จากนั้นรถจึงพลิกคว่ำและพุ่งลงข้างทาง”

สภาพยานยนต์ที่เกิดเหตุ

รถที่เกิดเหตุเป็นรถกระบะ ๔ ประตู สีขาว หมายเลขทะเบียน ๑ กม ๗๒๕๕ กรุงเทพมหานคร สภาพตัวรถได้รับความเสียหายมาก อยู่ในสภาพพลิกคว่ำ โครงสร้างของรถยุบและถูกบีบอัดจากด้านบน (หลังคา รถ) ลงมาถึงเบาะที่นั่ง มีร่องรอยกระจุกร้าว แตกกรอบคัน ป้ายทะเบียนรถบิดงอ เบาะผู้โดยสารมีการติดตั้งเข็มขัดนิรภัยที่มีสภาพสามารถใช้งานได้ รถได้รับการแต่ง เช่น วงล้อ เป็นต้น (ภาพที่ ๔)

สภาพสิ่งแวดล้อมที่เกิดเหตุ

บริเวณที่เกิดเหตุ อยู่บนทางหลวงหมายเลข ๒๓๓๖ ช่วงหลักกิโลเมตรที่ ๓ – ๔ เป็นถนนสองเลน รถวิ่งสวนกัน มีเครื่องหมายจราจรบนพื้นถนนและไหล่ทางชัดเจนดี โดยเป็นเส้นแบ่งทิศทางจราจรปกติ มีลักษณะเป็นเส้นทึบสีเหลือง (ห้ามแซง) เนื่องจากเป็นทางโค้ง จึงห้ามแซงเพราะเคยเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง สภาพโดยทั่วไปของถนนอยู่ในสภาพดี ผิวจราจรจรเป็นลาดยางมะตอย ช่องจราจรแต่ละช่องกว้างประมาณ ๓.๕๐ เมตร ไหล่ทางกว้างประมาณ ๘๐ เซนติเมตร ก่อนเข้าสู่ถนนช่วงที่เกิดอุบัติเหตุเป็นเขตชุมชนยอดแกง แต่ไม่มีป้ายเตือนให้ชะลอความเร็ว อีกทั้งถนนช่วงที่เกิดเหตุไม่มีไฟข้างทางจะมีเฉพาะในเขตชุมชนเท่านั้น ทำให้ผู้ขับขี่รถในตอนกลางคืนมองเห็นเฉพาะในรัศมีที่ไฟหน้ารถส่องถึงเท่านั้น ทั้งสองข้างทางของถนนเป็นทุ่งนาที่มีระดับต่ำกว่าผิวถนนประมาณ ๑.๕๐ เมตร และมีต้นไม้ กิ่งไม้ หล่้าล้มเข้ามาในเส้นทางเดินรถ

สรุปปัจจัยที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุและการบาดเจ็บครั้งนี้

ประกอบด้วย

๑. สภาพถนนสองเลนที่ไม่มีเกาะกลาง รถวิ่งสวนกันไปมา และมีรถบรรทุกขนาดใหญ่ และรถชนพีซพรรณทางการเกษตรวิ่งจำนวนมาก เป็นปัจจัยเสริมในการเกิดเหตุครั้งนี้ (ภาพที่ ๕)
๒. ผู้ขับรถเพิ่งเดินทางกลับมาจากทำงานต่างถิ่น ๔-๕ วัน อาจเกิดความไม่คุ้นชินกับเส้นทางที่มีความเสี่ยง
๓. ทั้งถนนช่วงที่เกิดเหตุไม่มีไฟข้างทาง ทำให้ผู้ขับขี่รถในตอนกลางคืนมองเห็นเฉพาะในรัศมีที่ไฟหน้ารถส่องถึงเท่านั้น (ภาพที่ ๖)
๔. ไม่มีป้ายเตือนให้ชะลอความเร็ว หรือโค้งอันตรายบริเวณจุดเสี่ยง
๕. สภาพรถจักรยานยนต์ที่ไม่พร้อมใช้งาน ชำรุด (ไม่มีสัญญาณไฟ) ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุ
๖. ต้นไม้ กิ่งไม้ หล่้าล้มเข้ามาในเส้นทางเดินรถบดบังทัศนวิสัยในการใช้รถใช้ถนน (ภาพที่ ๗)
๗. ช่วงทางโค้งไม่มีราวกัน (ภาพที่ ๘)

ภาพที่ ๔ สภาพถนนสองเลนที่ไม่มีเกาะกลาง รถวิ่งสวนกันไปมา

ภาพที่ ๕ สภาพรถยนต์ที่เกิดเหตุ

ภาพที่ ๖ ถนนช่วงที่เกิดเหตุไม่มีไฟข้างทาง

ภาพที่ ๗ ต้นไม้ กิ่งไม้ หญ้าล้มเข้ามาในเส้นทางเดินรถ

ภาพที่ ๘ ช่วงทางโค้งไม่มีราวกัน

ข้อเสนอแนะและมาตรการในการป้องกันการบาดเจ็บและเสียชีวิต

จากเหตุการณ์ครั้งนี้ ได้กำหนดมาตรการและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ควรมีป้ายเตือนขนาดใหญ่และได้มาตรฐาน สีสะท้อนแสงได้ในที่มืด
๒. ปรับปรุงระบบไฟฟ้าส่องสว่างข้างทางให้มีแสงสว่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดที่เสี่ยงต่างๆ
๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์สองฝั่งถนนให้มองเห็นไหล่ถนนที่ชัดเจน ไม่มีต้นไม้ หญ้ามาบดบัง
๔. ควรมีแนวกันหรือรั้วกันแนวทางโค้ง
๕. ทรนรงค์ให้มีการซ่อมบำรุงยานพาหนะให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

ทีมสอบสวนโรค

๑. นางสาวสุดาทิพย์ ศรีจันทร์เต็ม	พยาบาลวิชาชีพ	หัวหน้าทีม
๒. นางสาววานิช รุ่งราม	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ	ทีมสอบสวนโรค

๓. นางสาวพรพิมล อินทรชิต

นักวิชาการสาธารณสุข

ทีมสอบสวนโรค

๔. นายสุนทร โยธาฤทธิ์

ผู้ช่วยเหลือคนไข้

พนักงานขับรถ SRRT

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาสั่งการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววานิช รุ่งราม)

นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

รับทราบ

.....

.....

.....

(นายพรพัฒน์ ภูนาถลม)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนวม

ร่าง.....

พิมพ์

ทาน.....